

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. A. Rotari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Craiu, L. Bulgac, A. Minciuna)
Dosarul nr. 2ra-1059/14

DECIZIE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenari
Elena Covalenco
Dumitru Mardari

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Grigore Ciubuc în interesele lui Crețu Gheorghe împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013 și hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 19 iulie 2013 prin care acțiunea a fost respinsă, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Crețu Gheorghe împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Serviciul vamal și Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

c o n s t a t ă

La 09 aprilie 2013 reclamantul Crețu Gheorghe a depus o cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată la 04 iulie 2013, împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Serviciul Vamal și Procuratura Generală, solicitând încasarea prejudiciului material în cuantum de 51 547, 90 lei, 55 000 lei - penalitatea de întârziere și 15 000 lei – prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii, a indicat că în perioada 05 februarie 2010-24 iulie 2012 a activat în cadrul Serviciului Vamal, în funcția de inspector vamal la postul vamal Leușeni-Albița, pista de intrare autocamioane în țară.

La 22 iulie 2010 în privința reclamantului a fost pornită cauza penală 2010011224 pe faptul neglijenței în serviciu a unor factori de decizie al postului vamal Leușeni-Albița, care ar fi avut loc pe data de 05 februarie 2010.

Prin Ordinul Serviciului Vamal nr.87-p din 18 februarie 2010 raportul de muncă al reclamantului cu Serviciul Vamal a fost suspendat.

Prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Chișinău din 06 mai 2011 a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Crețu Gheorghe, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 248 Cod Penal și art. 329 Cod Penal.

Prin ordinul Serviciului vamal nr.1039-p din 29 iulie 2011 reclamantul a fost reîncadrat în serviciu.

Consideră reclamantul, că din motivul atragerii ilegale la răspundere penală a fost lipsit de dreptul la muncă și de salariul convenit pentru perioada 18 februarie 2010 - 02 august 2011, totodată fiind defăimat în fața sătenilor, rudelor, colegilor de serviciu și familie.

Pin Hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 iulie 2013, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanțele de fond și de apel au reținut că suspendarea raportului de serviciu al reclamantului a avut loc în legătură cu ancheta de serviciu, circumstanță ce nu care sub incidența Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prin mandatul din 27 mai 2013 avocatul Grigore Ciubuc a fost împuternicit de Crețu Gheorghe să-i reprezinte interesele în instanțele de judecată, cu dreptul de a semna și depune cerere de chemare în judecată, de a ataca hotărîrea judecătorească etc.

La 31 ianuarie 2014 avocatul Grigore Ciubuc în interesele lui Crețu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013 și hotărîrii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 iulie 2013 solicitînd admiterea recursului, casarea acestora, pronunțînd o hotărîre nouă prin care acțiunea reclamantului să fie admisă.

Prin Încheierea din 02 aprilie 2014 recursul a fost recunoscut admisibil.

În motivarea cererii de recurs recurentul a relevat că, instanțele de fond și de apel nu au elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar actele de dispoziție emise de acestea sunt ilegale.

Recurentul a mai indicat că, instanța de apel incorect a constatat că suspendarea sa din funcție s-a dispus în legătură cu desfășurarea anchetei de serviciu în temeiul art. 53 lit. b) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, iar pretențiile din cererea de chemare în judecată nu cad sub incidența art. 3 alin. (1) lit.c) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Mai invocă recurentul, că ancheta de serviciu a durat un an și jumătate, iar potrivit art. 59 alin. (3) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, sancțiunea disciplinară, cu excepția celei specificate la art. 58 lit. a), nu poate fi aplicată decît după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii.

Prin referința din 17 martie 2014 intimatul Serviciul Vamal a solicitat respingerea recursului declarat de Crețu Gheorghe ca fiind inadmisibil sau după, caz, respingerea recursului, motivînd faptul că în privința lui Crețu Gheorghe nu au

fost întreprinse acțiuni ilegale în cadrul urmăririi penale, suspendarea din funcția a recurentului a fost dispusă în baza efectuării anchetei de serviciu, fapte confirmate prin hotărîrea primei instanțe și reiterate prin decizia instanței de apel, iar recurentul nu a administrat nici o probă contrarie în acest sens.

La 19 martie 2014 Procuratura generală a depus referință prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, motivînd că recurentul Crețu Gheorghe a fost suspendat din funcție de către administrație, în lipsa demersului procuraturii, în legătură cu efectuarea controlului de serviciu și nu în legătură cu tragerea acestuia la răspundere penală.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă, Curtea de Apel Chișinău a expediat părților decizia redactată la data de 12 decembrie 2013, (f.d.113), însă la materialele dosarului nu sunt probe prin care s-ar confirma data recepționării deciziei instanței de apel de către recurent, motiv din care instanța de recurs consideră că recursul declarat de avocatul Grigore Ciubuc în interesele lui Crețu Gheorghe la 31 ianuarie 2014 este depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Analizând legalitatea actelor de dispoziție atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Din materialele dosarului rezultă că, recurentul Crețu Gheorghe a fost angajat la Serviciul vamal, actîvînd pînă la 24 iulie 2012. Prin ordinul Serviciului vamal nr. 87-p din 18 februarie 2010 raportul de muncă al recurentului cu Serviciul Vamal a fost suspendat, indicîndu-se drept motiv faptul, că la 05 februarie 2010 aproximativ la ora 10.30 colaboratorii MAI au reținut două autocamioane cu marfa-tehnică de uz casnic, introdusă în țară prin postul vamal Leușeni-Albița și care nu a fost declarată organului vamal. În ordinul menționat, s-a indicat că raportul de muncă a fost suspendat pentru perioada desfășurării anchetei de serviciu.

La 22 iulie 2010 de către SUP CGP Chișinău a fost pornită cauza penală pe faptul neglijenței în serviciu a unor factori de decizie al postului vamal Leușeni-Albița, care ar fi avut loc pe data de 05 februarie 2010.

Prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Chișinău din 06 mai 2011 a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Crețu Gheorghe, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 248 Cod Penal și art. 329 Cod Penal.

Prin ordinul Serviciului vamal nr.1039-p din 29 iulie 2011 reclamantul a fost reîncadrat în serviciu.

În conformitate cu art. 3 lit. c) alin. (1) Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma

efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice.

Raportînd normele legale la circumstanțele de fapt ale pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că, instanța de fond și de apel just au concluzionat asupra respingerii integrale a cererii, drept temei pentru care a reținut că, suspendarea din funcție a recurentului s-a dispus în legătură cu desfășurarea anchetei de serviciu în temeiul art. 53 lit. b) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 precum și pct. 18 lit. e) al Instrucțiunii cu privire la efectuarea anchetei de serviciu, aprobată prin Ordinul Serviciului vamal nr. 322-O, și nu drept măsură procesuală de constrîngere prevăzută de art. 197 alin. (1) pct. 3 și art. 200 alin. (3) Cod de procedură penală. Or, suspendarea raportului de serviciu în legătură cu desfășurarea anchetei de serviciu în pricina dedusă judecătii, nu cade sub incidența Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, motiv pentru care acesta nu poate fi invocat drept temei de reparare a prejudiciului moral și material pretins de recurent.

Cu atît mai mult, instanța de recurs constată întemeiate concluziile instanței de fond precum că, ordinul Serviciului vamal nr. 87-p din 18 februarie 2010 privind suspendarea raporturilor de muncă este legal, deoarece nu a fost contestat de recurent și doar în cazul declarării ilegale a ordinului de suspendare, printr-o hotărîre definitivă și irevocabilă, salariatul Crețu Gheorghe ar fi putut solicita plata salariului pentru perioada în care a fost suspendat ilegal.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, a dat o apreciere justă probelor administrate, a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit.a) Cod de Procedură Civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Grigore Ciubuc în interesele lui Crețu Gheorghe.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013 și hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 iulie prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Crețu Gheorghe împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Serviciul vamal și Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Elena Covalenco
Dumitru Mardari